

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku M. K.
przy uczestnictwie I. Ś., A. Ś., L. W., B. K., A. R., J. G. i J. K.
o ustanowienie służebności drogi koniecznej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 stycznia 2017 r.
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki I. Ś.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Kielcach
z dnia 29 października 2015 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 października 2015 r. – w sprawie o ustanowienie drogi koniecznej – Sąd Okręgowy w Kielcach zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w S. z dnia 4 grudnia 2014 r. w ten sposób, że służebność drogi koniecznej ustanowił na działce nr [...]3/3, zamiast na działce nr [...]3/2. Ustalił, że podział nieruchomości stanowiącej działkę nr [...]3 już po wydaniu orzeczenia przez Sąd pierwszej instancji miał wpływ wyłącznie na oznaczenie nieruchomości obciążonej, nie miał natomiast żadnego wpływu na wysokość wynagrodzenia, podobnie jak nie miał wpływu na ogólną ocenę prawidłowości zaskarżonego postanowienia. Uczestniczka I. Ś. wniosła skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność i naruszenie art. 145 § 2 i 3 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącej, iż skarga jest oczywiście uzasadniona, powinna ona w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić argumenty wykazujące, że rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona. Wymaganie to jest spełnione, gdy skarżąca wykaże, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, niepubl., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 nie publ., 21 września 2010 r., III UK 95/10, nie publ., z dnia 2 grudnia 2011 r., III SK 31/11, nie publ.).

Skarżąca nie wykazała oczywistej zasadności skargi w tym, przyjętym w orzecznictwie znaczeniu, a jeżeli w wyniku zmiany zaskarżonego postanowienia Sądu Rejonowego wkradły się jakieś wątpliwości dotyczące interpretacji zaskarżonego rozstrzygnięcia, można je wyjaśnić w drodze wykładni (art. 352 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).